

CONSCIÈNCIA D'ARA
Cada dijous
i la setmana que ve:
Camille Claudel:
els límits d'un
mateix

Estils

HISTÒRIA I TEOLOGIA DE LA REFORMA

Els escrits del professor Joan Busquets recollits en aquest llibre representen un excel·lent resum de la història i de la teologia de la Reforma obrada per Martí Luter.

Rachid Benzine: sortir del fanatisme

DÍDAC P. LAGARRIGA
BARCELONA

Filòsof i activista, busca la manera més efectiva de fer arribar als joves musulmans un missatge crític i compromès amb la societat

A l'escenari, una actriu jove i un home de mitjana edat, asseguts l'un al costat de l'altre, mirant al públic. El teatre és un humil centre social de Wattrelos, ciutat francesa delimitada per la frontera amb Bèlgica, que forma part de la perifèria de Lilla. Porten dies representant l'obra, en especial entre els instituts de la zona. Aquest vespre, el públic omple la sala: gent de Wattrelos, humil ciutat castigada per l'atur. L'home que parla no és actor, sinó el mateix autor de l'obra: Rachid Benzine. Se'l reconeix fàcilment perquè és un personatge mediàtic, acostumat des de fa anys a intervenir sempre que pot en els debats francesos sobre islam, terrorisme, convivència. Infatigable.

L'obra és senzilla, colpadora: *Lettre à Nour* és una sèrie de cartes que s'intercanvien un pare i la seva filla. Un diàleg en la distància, ella a Faluja, ell en algun lloc indeterminat; ella entregant la seva vida per una causa que creu justa, ell greument consternat quan veu que aquella causa no només no encaixa amb els seus valors vitals, sinó que amb el pas del temps la mateixa causa és només una mascarada que amaga terror i fanatisme... L'obra és una adaptació teatral del llibre *Nour, pourquoi n'ai-je rien vu venir?* (Seuil), que Benzine va començar a escriure arran dels atemptats de París del 2015. "Per què hi ha joves, homes i dones, que decideixen anar a un país en guerra i matar en nom d'un Déu que també és el meu? Aquesta és una pregunta obsessiva, recurrent, que no em deixava en pau. Així que vaig posar-me a imaginar aquest diàleg difícil, potser impossible, entre un pare i la seva filla", explica l'escriptor, que és també un dels islamòlegs més destacats i implicats en el diàleg interreligiós de l'Europa actual. Catorze cartes entre un pare, com el mateix autor, professor universitari, musulmà practicant, que viu la seva religió com un missatge d'obertura i de respecte als altres i la seva filla que marxa a l'Irak acompanyar l'home amb qui s'acaba de casar per entrar a les files del Daïch. No és un diàleg fàcil, però a mesura que succeeix l'obra anem veient com les conviccions de la jove

Es l'atemptats de París al 2015 són el punt de partida de l'última obra de Benzine. GETTY

Activista
El filòsof treballa amb joves per alertar-los del perill del fonamentalisme

Crítiques
No és una figura còmoda eper a cer sector de l'islam i de la societat

FIRMA FOTO

es veuen contradites per una realitat dura, on aquella mitificació de la rebel·lia juvenil i el compromís amb una societat més justa s'en-sorren per la mesquinesa i la se-queda d'ànima dels combatents del Daïch.

Quan acaba l'obra, puja a l'escenari una mare d'aquella mateixa regió que explica el seu impactant testimoni: la seva filla va fer el ma-teix que la protagonista de l'obra. Teatre que deixa de ser teatre, que

També va ser molt important trobar-me amb famílies de joves que s'havien incorporat a aquesta organització terrorista, testimonis devastats pel dolor, la incomprensió i la culpabilitat".

Pensament i acció

Aquest és el seu to característic: buscar l'equilibri entre un pensament elaborat i refinat, exigent i erudit, i una trobada amb la gent, comunicativa, empàtica, especialment en l'àmbit juvenil. Com a prova d'això, per exemple, i a més del teatre, són fonamentals per al públic francòfon llibres seus com *Le Coran expliqué aux jeunes* (Seuil), on divulga tota la seva recerca hermenèutica de l'Alcorà amb un llenguatge clar i entenedor adreçat als joves, o les obres coescrites amb referents d'altres religions precisament per defensar el valor del diàleg i la possibilitat d'entendre'ns –com els publicats amb el capellà catòlic Christian Delorme (*La République, l'Église et l'Islam: une révolution française*) o amb la rabina jueva Delphine Horvilleur (*Des mille et une façons d'être juif ou musulman*)-. Llibres que ha anat publicant en els últims cinc anys i que s'afegeixen a la seva carrera com a islamòleg, on destaca el llibre *Les nouveaux penseurs de l'Islam* (Albin Michel, 2004), on recull el pensament de diversos autors clau –com Soroush, Arif Rahman o Farid Esack–, sovint amenaçats de mort i exiliats precisament per implicar-se a reconstruir, d'una manera crítica, el pensament religiós musulmà, on el context històric, la interpretació i la desconfiança institucional són imprescindibles per pensar un islam més enllà de la caricatura identitària o d'una arma manipulada.

Infatigable

Actualment, no només sensibilitza els joves sobre els perills de la propaganda revolucionària del Daïch: Benzine està present a molts fronts, convençut que la manera de respondre a la violència s'ha de fer des de la paraula, la crítica i el compromís seriós, més enllà del victimisme en què sovint es cau. I, precisament per això, també rep cops de tots cantons: no és una figura còmoda per a cert sector de l'islam intel·lectualment mandrós i còmodament instal·lat en una ficció feta a mida a la qual han denominat "tradicció". Tampoc és una figura amable per a tots aquells sectors de la societat que veuen l'islam com l'Amenança (amb majúscula) i que dia i nit ho repeteixen allà on poden. Sovint sembla que hi hagi diversos Rachid Benzine que es reparteixen les tasques d'una manera coordinada i impecable. O potser és que ens calen més persones com ell i, mentrestant, se li multipliquen els fronts... —

OPINIÓ

ZEN TV

FLAVIA COMPANYY
ESCRITPORA

Ara fa algunes setmanes vaig haver d'anar a Brussel·les per participar en un congrés sobre el futur de la literatura. (Parlar del futur és fer ficció. Per això em va agradar la proposta.) Una tarda, a l'hotel, vaig engegar el televisor. És estrany que ho faci. Normalment desendollo els aparells: nevera, audiovisuals, tot. Aquest cop vaig acomodar-me al llit i vaig decidir veure què hi feien. Amb el comandament a distància vaig anar canviant de pantalles –dibuixos animats, culebrons, notícies, videoclips, pel·lícules, *reality shows*– fins a arribar a un canal que em va resultar inversemblant. Es deia –va de debò– Zen TV. Sens dubte un dels oximorons més espectaculars de la història.

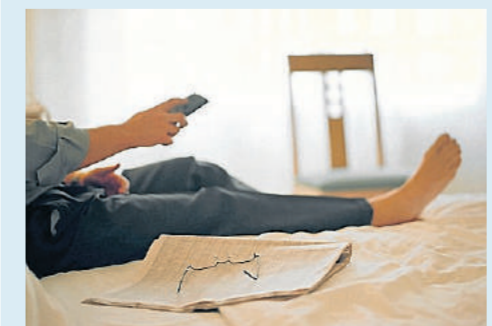
Vaig apagar el televisor –faig bé de no tenir-ne, a casa, i de no engegar-lo mai als hotels– i em vaig quedar reflexionant sobre la manera com la societat capitalista fa píndoles de tot allò que podria posar en perill la seva estructura malalta basada en el consum, la competitivitat, la força i el poder. Dissenyava cartells de mo-

La societat capitalista fa píndoles de tot allò que podria posar en perill la seva estructura malalta basada en el consum

da amb consignes dissidents, troba el camí per convertir en negoci disciplines mil·lenàries com ara el ioga i banalitzava el contingut de la paraula *zen* amb un programa que invoca aquesta filosofia com si es tractés d'un club al qual es pot pertànyer amb tres o quatre consells destinats a canviar, posem per cas, la fibra pel cotó, el pa de blat pel pa d'espelta, el *gym* pel *txikung* i "un altre canal de TV" per Zen TV.

És clara la voluntat constant del sistema de desactivar qualsevol engruna de consciència. Atomitza, esquartera, esmicola. Si no hi ha visió de la totalitat, les parts semblen intrascendents.

Aleshores em vaig preguntar si a la meua intervenció al congrés, l'endemà, no havia de parlar d'aquest mateix fenomen com una amenaça per al futur (i per al present) de la literatura. I vaig desitjar que aquest pensament fos només ficció.

GETTY

Gent

TEXT:
JOAN CALLARISSA

La primera dama del Brasil es llança a un llac

Les primeres dames no solen ser notícia i, si ho són, malauradament sol ser perquè no han complert la seva malaguanyada funció de passar inadvertides. Això és el que li ha passat a Marcela Temer, la primera dama del Brasil, que s'ha fet viral sense ni haver sortit de casa. Segons publiquen mitjans brasilers, l'exreina de la bellesa, de 34 anys, es va llançar vestida a l'estany del palau presidencial per salvar el seu gos, que no en podia sortir. La primera dama, publica la premsa del seu país, es va engoixar en veure que el seu Jack Russell, anomenat Picoly, s'havia quedat atrapat a l'aigua, on va fer cap perquè corria pel jardí empaïtant un ànec.

L'incident, que es va produir el passat 22 d'abril, s'ha fet públic ara i ha causat sensació al país sud-americà, on ha generat moltes bromes a les xarxes. Algunes de les bromes aprofitaven l'ocasió per recordar que Michel Temer és el president més impopular de la història del Brasil i que fins i tot el seu gos vol marxar del seu costat. El mandatari conservador és quaranta anys més gran que la seva dona, que va fer carrera com a miss, i està implicat en diversos casos corrupció. —

Quisque ut arcu augue, vitae aliquet

Segons l'autora del llibre hi ha cinc contaminants que són els més comuns. Els dos primer font d'una contaminació erar problemes intestinals greus, com la salmonel·losi. Els altres tres són ear-se de **focontaminació (foto1)** electromagnètica derivada de la instal·lació elèctrica de l'habitatge o la que generen els ei vel mauris mattis hensent leo nulla, sagittis vel semper stibulum tincidunt dictum tortor et iabitur at tempor nisl. Maecenas suscipit feugiat lli, nec bibendum orci mi in elit. In ante leo, blandit noe sIn sit amet risus velit. Nulla ac dolor magna, id eleifend velit. Quisque consequat diam in eros suscipit eu fringilla arcu faucibus. Aenean vel diam est, non sodales neque. Fusce sed molestie ipsum. Nam et sagittis purus. In pretium condimen. —

EVARISTOSA / AFP

TítolMauris imperdiet, augue vel

FIRMA FOTO

160 caràcters aprox. Nulla facilisi. Etiam sed dapibus tortor. Praesent fringilla faucibus libero, tincidunt dictum purus condimVestibulum aliquet Proin a purus nibh. Donec lacus magna, aliquet ut lobortis at, semper et tortor. Nam vehicula, elit eu .Praesent vitae nulla sed nunc placerat congue. Sed dapibus dolor ut sem consectetur quis tempor lorem mollis. Mauris rutru.Aenean scelerisque